

ligger, staar, at den strax skal erlægges, og det forekommer mig, at der er al Anledning til at give nogen Hensind. I Forventning af, at denne Sag nærmere vil blive prøvet i et Udvalg, skal jeg foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger.

W. Petersen: Det glæder mig at kunne erklære mig enig med den ærede sidste Taler deri, at man nu, saaledes som Forholdene have udviklet sig, vistnok er nødsaget til at opgive de Frihandelsstheorier, der i sin Tid gjorde sig saa stærkt gjældende, nemlig ved Behandlingen af Toldloven af 1863. Forholdene have udviklet sig saaledes, at jeg uenegtelig tror, at man vilde begaa en Uret imod en stor Del af de Industrier, der her ere etablerede i Hensind til den bestaaende Toldtarif, dersom man nu vilde søge at gennemføre disse Theorier. Med Hensind hertil kommer der jo et Spørgsmaal frem, som spiller en ikke ringe Rolle, og det er, hvorledes vore Nabolande stille sig ligeoverfor denne Sag; jeg tror, at dette er en Faktor, der maa tages meget stærkt med i Beregning. For mig har hele Toldloven i Virkeligheden kun en finantsiel Betydning, og det forekommer mig, at den ogsaa for Danmark har en saadan, idet det jo viser sig af Finantsregnskaberne, at over en Trediedel, kan jeg gjerne sige, af Statens Indtægter kommer tilstede igjennem Tolden. Tolden har saaledes en stor finantsiel Betydning, og fra dette Synspunkt betragter jeg den. Jeg tror ikke, at der med den Indretning af Kreditoplagsforholdene, vi have, lægges noget utilbørligt Vaand paa Omsetningen, saaledes at denne ikke skulle kunne ske frit og uhindret af Tolden, og i saa Henseende kan jeg ikke erkjende, at det spiller nogen stor Rolle, hvorledes Tolden af forskellige Positioner sættes; dog herpaa skal jeg ikke i Dieblisset komme ind.

Det gjør mig derimod ondt paa et andet Punkt at maatte erklære mig uenig med den ærede sidste Taler, nemlig med Hensind til Spørgsmaalet om Skibsafgiften. Det forekommer mig, at den ærede Taler her gik noget vel vidt. Som bekendt blev Skibsafgiften første Gang ordnet ved Loven af 1863. Det vilde muligvis have været heldigere om man, i Stedet for at kalde Afgiften Skibsafgift, havde kaldt den Fyravgift, thi dette er jo Skibsafgiften i Virkeligheden. Det vil nemlig erindres, at Skibsafgiften blev paabudt i Stedet for de den Gang bestaaende Lastpenge, Fyrpenge, Klareningspenge og de enkelte Steder existerende Bager- og Løndpenge; alle disse Afgifter, som man tidligere kjendte, bleve slaede sammen til een Afgift, der blev kaldt Skibsafgiften. Denne deler sig atter i to Dele, den, der falder paa den indenrigske, og den, der falder paa den udenrigske Skibsfart. Skibsafgiften i indenrigsk Fart foreslaas ved det Lovudkast, vi idag behandle, ganske at skulle bortfalde, og heri kan jeg erklære mig enig.

Jeg tror uenegtelig, at de Smaaskibe, som for en Del have erlagt denne Afgift, indtil det aller sidste Aar — i Aar tror jeg, der er sket en Forandring heri — have været meget trykkelige, og at de derfor have godt Krav paa at blive fritagne for Afgiften. Hvad derimod angaar Afgiften af Skibe i udenrigsk Fart, da er det vel ganske rigtigt, som den sidste ærede Taler anførte, at Fremmede betale 147,000 Rd. og vore egne Skibe 126,000 Rd. af det Beløb, hvormed denne Afgift indkommer; men naar han forment, at de navnte 147,000 Rd. maatte vi betale mange Gange igjen, kan jeg ikke være saa ganske enig med ham heri. Jeg tror, at det, der væsentlig trykker Fragterne her til Kjøbenhavn, er de kommunale Afgifter. De ere her i Virkeligheden meget høje, og det er dem, hvortil der væsentlig tages Hensind ved Fragten. Jeg tror, at med ganske enkelte Undtagelser er der ingen Stat, der har saa lave Skibsafgifter til Staten, som vi have. For mig staar det derfor saaledes, at denne Eftergivelse af 147,000 Rd. medfører, at der vil blive estergivet Fremmede en 50,000 Rd., en Eftergivelse, som man egentlig ikke burde indrømme. I det Hele tror jeg, at Skibsfarten og Søfolkene maasse ville være bedre tjente med, at vi beholde denne Afgift af Skibe i udenrigsk Fart, naar man saa turde gjøre Regning paa, at det, som kom ind ved denne Afgift, i Virkeligheden blev anvendt til Skibsfartens Larv og Fremme, for Exempel til Etableringen af nye Fyretablissementer, Fyrskibe paa Grundene, Redningsstationer, Nødhaane og andet Saa-dant. Vil man give en Lettelse i Afgiften, tror jeg, at man i alt Fald burde give den paa en anden Maade, saaledes at den kom en Del af de danske Skibe til Gode, uden just at blive til Fordel for de Fremmede. Det har tidligere været saa i enkelte Lande, og det er endnu, tror jeg, tilfældet i vore Nabolande, at, naar et Skib efter første Gang at være kommet i Havn gaar ud derfra, er der en højere Afgift, næste Gang derimod allerede en lavere. Paa denne Maade vilde de Skibe, der fare her fra Hjemmet, og som maa forudsættes oftere at komme her hjem, faae en Lettelse, medens de andre Skibe, der komme en Gang i Ny og Næ, maatte betale mere. Ser man hen til, hvorledes vore Fyrudgifter stille sig, da ere de for det kommende Aar opførte med cirka 188,000 Rd., hvoraf vel 55,000 Rd. ere ekstraordinære Udgifter. Jeg tror derfor ikke, at det just egentlig vil være aldeles rigtigt at estergive Noget af Skibsafgiften af Skibe i udenrigsk Fart, men maa foretrække, at det bliver overholdt, at de Indtægter, der komme derigjennem, virkelig komme Skibsfarten til Gode. Med denne Ordning tror jeg, at Alle ville være tjente.

Hvad selve Lovudkastet angaar, stiller Spørgsmaalet derom sig for mig, som jeg tillod mig at bemærke, væsentlig som et finantsielt Spørgs-